

Lector: Nicoleta Arsenie
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Coperta: Florin Afloarei

Editura EUROPRESS GROUP
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618
Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692
E-mail: office@europressgroup.ro
www.europressgroup.ro

© Editura EuroPress Group

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VASILE, CRISTIAN-DANIEL-SABIN

O escrocherie ca la carte! / Cristian-Daniel-Sabin Vasile. -
București : EuroPress Group, 2020
ISBN 978-606-668-235-0

821.135.1

CRISTIAN – DANIEL – SABIN VASILE

O escrocherie ca la carte!

Glosar de termeni și note de subsol:

Elena Ilie

București, 2020

Respect pentru oameni și cărți

Șpil = Treabă; idee; a-și da seama de ceva; a se prinde.

Ștab = Persoană de vază pe plan social; șef, conducător.

Ștrase = Termen folosit cu sensul de: prin oraș. – Din germ. *straat* „stradă”;

T

Tălâmb = Termen (reg.; despre oameni) folosit pentru: neîndemânatic; tembel; bleg; nătăflet; nătăraș; nătăng; neghiob; nerod; netot; prost; prostănac; stupid; tont; tontălău.

Tărbacă = a batjocori.

Target = țintă; scop. – Din en. *target*

Târțiță = Coccis; noadă la păsări. - Din bg. *tărtica*, sb. *trtica*.

Ține-ți fleanca = Expresie folosită cu sensul de: Ține-ți gura.

Trabuc Romeo și Julieta = Denumite după protagoniștii piesei lui Shakespeare, trabucurile Romeo Y Julieta au apărut în anul 1875 și au ajuns printre cele mai cunoscute în lume în secolul XX. Brandul a fost intens promovată de Don „Pepin” Fernandez, un om de comunicare talentat, care a fost printre primii care și-au dat seama de puterea pe care o poate avea un brand de trabucuri. Vizita în Havana, din 1946, a lui Winston Churchill l-a făcut

pe acesta să se îndrăgostească iremediabil de trabucurile Romeo Y Julieta. Mai mult, numele său a rămas în istorie omonim cu trabucurile de 178 mm și grosimea/diametrul de 47. Trabucurile Romeo Y Julieta au tărie medie, sunt long filler și fabricate manual.

U

Umflați = Termen folosit pentru: cei care merg la sală pentru a-și crește masa musculară.

V

Varza = Termen folosit cu sensul de: mingea.

Versuri Formația Cromatic - *Ce aș Bate-o Pe Soacra Mea* (2013) sau *Taraful de la Varbilău – Nu-mi pare rău de nimic* (2014).

Viețaș = Termen folosit limitat în mediul privat de libertate pentru: persoană condamnată la pedeapsa cu închisoarea pe viață.

,

’cea = Termen folosit pentru: zicea.

’Geaba = Prescurtare pentru: degeaba (folosit în special în mediul rural).

Cuprins

Introducere.....	5
Capitolul 1. Bum!.....	7
Capitolul 2. O cerere cu ghinion.....	10
Capitolul 3. Un soldat al străzii.....	13
Capitolul 4. Cel mai „frumos” țigan din lume.....	16
Capitolul 5. La Miranda.....	31
Capitolul 6. Secu.....	39
Capitolul 7. „Scula”.....	50
Capitolul 8. Mănușa de catifea.....	60
Capitolul 9. Glorie și faimă.....	76
Capitolul 10. Pupincureală matinală.....	84
Capitolul 11. Un gușter din Viena.....	90
Capitolul 12. Zeii.....	119
Capitolul 13. „Oameni de onoare”.....	125
Capitolul 14. „Miau”.....	160
Capitolul 15. O seară tristă.....	169
Capitolul 16. Dimineața pe răcoare.....	184
Capitolul 17. Donația.....	193
Capitolul 18. Spectacolul.....	205
Capitolul 19. Spectacolul continuă.....	222
Capitolul 20. Bum!.....	226
Dicționar.....	237

Capitolul 1

Bum!

Piciorul se afundă în pedala de frână, mai-mai să iasă prin podea. Cu mâinile blocate în volan și cu privirea pierdută, Notarul simțea încă de pe acum că acest „Bum! Bum! Bum! Bum! Bum!” avea să-i schimbe viața odată pentru totdeauna.

Cinci focuri de armă explodară în urechile bărbatului de la volan și BMW-ul, înfrânat, mănca din asfaltul proaspăt turnat prin amabilitatea primarului, pe care Notarul îl cunoștea prea bine, căci erau prieteni de distracție. Și... îi mai lega ceva.

Privind prin parbrizul bolidului, Notarul izbucnește: „Astea le-ai fi meritat tu, primare... 'tu-ți morții mă-tii!”

Înjură cu patos și lovește cu pumnii în bord, iar disperarea și iritarea își intră în rol. E nedormit de aproape două zile și stresul acelei dimineți îi rupsese filmul. Jucase la cazinou toată ziua și noaptea ce trecuseră și pierduse o grămadă de bani. Deja nu-i mai păsa. Nu era nici prima și cu siguranță nici ultima oară când avea să piardă o sumă importantă, și el o știa instinctiv.

Îi păsa în schimb de „fraierul” de pe caldarâm, care gâlgâia în sânge la douăzeci de metri de el. Trecătorii se chirciseră și se ascunseseră care-ncotro și, pentru o clipă, și timpul parcă a stat în loc.

Atâta doar. O clipă de nălucire, o secvență irepetabilă, un scenariu al groazei colective și corpul perforat căzând secerat de cadența loviturilor de pistol.

Respect pentru oameni și cărți

Un Audi negru, cu geamuri fumurii și numere de Bulgaria, probabil de haida¹, demarează în trombă și dispare în praful și fumul propriei accelerări.

Notarul nu e vreun puști, însă șocul acelei nopți de nesomn îmbibată în Moët și tensiunea ruletei culminaseră pentru el cu o scenă demnă de filme. Un scenariu pe care niciodată nu și-l dorise, deși, pe undeva, știa, în adâncul minții lui întortocheate, că toată această cursă nebună a vieții avea să-l aducă fix în acest punct.

– 'tu-ți morții mă-tii de primar, cu chinezii tăi cu tot! Te omor, fraiere coclit!

Cu spume la gură și cu centura încă pusă, Notarul se zbate în scaunul șoferului și caută cu disperare o zonă de luciditate.

– Ce puii mei fac? Băga-mi-aș!

Claxoanele celor din spate sunt pentru el zgomot de fond și din noaptea minții, în care se aruncase în urmă cu patruzeci și opt de ore, nu-l poate scoate decât frica. Și chiar asta se întâmpla.

O crispare teribilă îl ținea ținut în scaun, fără puțință de scăpare. Ceva îl sudase de pielea neagră și nu-i dădea voie să reacționeze, și tot acel ceva trebuia să-l elibereze din strânsoarea panicii.

În spatele lui, coloana de mașini se întindea deja pe câteva sute de metri și țipătul asurzitor al claxoanelor se întetea exponențial, în frecvență și volum.

Este parcă sedat și totuși îl aude și el. Cu un gest reflex, semnalizează dreapta și duce mașina la bordură. Nici nu parchează lateral, nici nu urcă mașina pe trotuar. E un câș total în capul lui, câșă era și mașina, dar mai rău era faptul că acest câș se repercuta deodată

¹ De haida = de furat; expresie folosită în mediul șmecherilor.

asupra tuturor lucrurilor din jur și, mai nou, și asupra oamenilor.

Oricât de deștept se credea el, schema asta chiar n-o văzuse venind. De parcă cineva ar putea să prevadă moartea...

În creierul lui, ce trecea gradual de la amorțeală la febrilitate, se îngrămădeau în clipa aceea prea multe scenarii cărora să le poată face față în halul în care era.

Îi vede pe trecători holbându-se și gesticulând spre imaginea corpului inert de pe trotuar. Realizează că cel care-i vorbește prin semne este chiar Han.

În sfârșit, o față cunoscută. Și, deodată, adrenalina și cele două linii de coca prizate în toaleta cazinoului în urmă cu aproape o oră explodează-n el și-l fac să sară din mașină. Aerul rece al dimineții îi invadează plămâni, corpul ascultă de el și pulsul începe să se stabilizeze.

Era creier și trebuia să rămână așa, mai ales acum și în situația asta.

Oxigenarea îi face bine și circuitele sale spectaculoase de raționament încep să joace în terenul cerebralului. Se simte din nou în control și un curaj nebănuț îi ia în stăpânire întreaga făptură.

– Hai să-l luăm! Hane! Hai să-l luăm!

Capitolul 2

O cerere cu ghinion

Cu doi ani mai înainte, la o masă, într-o speluncă de la marginea orașului, două personaje purtau următoarea conversație:

– Fă tu, Boss, rost de cinci mii de cocouți¹ și frații tău ți-arată că produce milioane!

– Du-te mă-n p..a mea cu milioanele tale!

– Bineee, Hane! Mai vorbim. De nu s-o-ntoarce roata... Poate ajungi și tu să te rogi cândva. Nu vrei să m-ajuti, Boss,... ai?

– Ce fa² urâtenia pământului, mă ameninți?

– Nu, Boss!

– N-am, bă, n-am!

– N-ai tu, Metre³, pentru frații tău negru o manita de verdeață⁴?

– Bă, ești prost? Să-ți trăiască mă-ta aia neagră și frumoasă, chiar nu pricepi că n-am!

– N-ai tu, Hane, da' poate poți să faci rost, știi tu...

– Auzi, bă, boule, io la a' lu' Rubin nu mă duc! Nu vreau să am de-a face cu etichetele astea de cămătari. De când a ieșit ăla bătrănu' de la „facultate”⁵, s-a umflat tărăța-n ei.

¹ Cocouți = Termen folosit pentru bani, mai ales valută; dolari; marafeți.

² Ce fa' = Ce faci (limbaj stâlcit prin prescurtarea cuvintelor).

³ Metre = Folosit impropriu, din francezul maitre (stăpân), derivat din prescurtarea de la cumetre – naș; nașă.

⁴ Manita de verdeață = Mână (cinci degete = cinci mii) de dolari.

⁵ Facultate = Pușcărie, zdup, închisoare, pârnaie; cunoștințe, șmecherie, viclenie.

– Stai, mă cumetre, că n-am zis să te duci la scârbili ălea! N-ai? N-ai! Aia e! Io am zis să fac cu tine, că ne știm de... Chiar, Boss, de când ne știm noi?

– Din '93, bă băiatule, de când o alergam pe „soră-ta” pe la club...

– Da, boss! Cre' că e 24 dă ani d-atunci, mânca-ți-aș!

– Bă, tu-ți cioara mă-tii! Lasă-mă-n pana mea cu vrăjeala asta turcească! Ți-am zis că nu-ți dau bani. Nici n-am și nici nu mă duc să mă milogesc la nimeni pentru tine. Hai, dispari! Eu, Han, nu fac d-astea și tu știi! Hai, dă-i cu praf de mers, că poate te rețin și-ai treabă, „frumosul pământului”!

Țiganul din fața lui Han își studia interlocutorul cu ochii lui mici și negri și deja în spatele lor căuta o traiectorie de ușcheală. Era el urât cu spume, da' nu prost. Simțea că-l irita deja pe Han, care oricum era crizat de la natură.

– Păi bine, cumetre, ... atuncea ne auzim cu telefonu'! Te pupă frații tău!

Dă să se ridice de pe scunul de plastic, când auzi din nou vocea gravă a lui Han:

– Ia stai, țigane! Ia, mai zi-mi o dată, pentru ce te haolești² de cinci mii?

– Păi... n-am zis.

– Asta știi și eu, „frumusețe”. D-aia te și întreb.

– Hai că-ți zice frații tău, când ne vedem data viitoare.

Și rromul cu fața crater dă să iasă din local.

¹ Soră-ta = Termen folosit pentru femei de moravuri ușoare scoase la produs de proxeneți de bunăvoie.

² A se haoli = A se văita; a geme de durere, de jale; a se tângui; a se lamenta; a scoate sunete sinistre; lugubre.

Respect pentru oameni și cărți

– Bă, panaramă, io cu tine vorbesc! Nu-mi întoarce spatele, că te sparg! Hai, pas alergător înapoi, ca să nu mă ridic eu!

Deși experimentat în ale combinațiilor, escrocul din el abia acum înțelege în ce s-a băgat și la cine venise să ceară bani. Simțea că, oricum ar da-o, n-avea decât variante pierzătoare. Han nu era omul cu care s-o ardă aiurea și știa că riscă spitalizarea dacă îndrăznea să nu asculte comanda. Se întoarce la masă și se așează pe scaunul de lângă Han de data aceasta. Cu vocea scăzută și uitându-se de jur împrejur ca și când s-ar fi informat cu privire la cei ce se află prin birtul de cartier, țiganul face o ultimă încercare de a trage de timp:

– Auzi, cumetre, da' o fi bine să șprehănim¹ aici?

Han îl repede fără să pregete și bate cu pumnul în masă amenințător:

– Da' ce, mă, e secret de stat? Zi-mi? Care-i șpilul²?

¹ A șprehăni = Expr. din germ. sprekend - a vorbi.

² Șpil = Treabă; idee; a-și da seama de ceva; a se prinde.

Capitolul 3

Un soldat al străzii

Trupul dezgolit al femeii tinere de lângă el încă îl făcea să tresalte. „Muncise”¹ la ea toată dimineața și, deși sfârșit de oboseala de după club și jocul erotic ce tocmai se încheiase, bărbatul simțea un imbold animalic să o posede din nou pe fetișcana bronzată perfect. În lumina dimineții ce pătrundea printre jaluzelele dormitorului, așa întoarsă într-o parte, cu spatele arcuit și cu posteriorul bombat, îi părea și mai apetisantă decât cu câteva ore înainte. Se gândi pentru o clipă la părinții acelei fete ce-l ispitesc fără să vrea pe acest soldat al străzii.

„Trebuie că ta-su e cam de vârsta mea?”

Alungă repede acest gând, ce venea cumva ca o mustrare pentru mintea lui perversă. Nu avea nevoie de așa ceva în momentul acela. Avea nevoie să se descarce de stresul zilelor trecute. Îl măcinau vorbele aceluia țigan cu fața ciupită de vărsat, care parcă turnase venin în sufletul lui dornic de succes și de afirmare. O otravă „delicioasă” care-i hrănea egoul atât de drag lui.

Căutase toată viața o oportunitate care să-l ducă în lumea celor care contează. În lumea celor puternici cu adevărat. O lume a bogaților la care orice cerșetor visează. Crescuse pe străzi, cu băieții de la bloc, și influența familiei dezbinată de când era de grădiniță fusese ca și inexistentă.

Împlinise deja patruzeci și trei de ani și simțea prin toți porii o criză viscerală a inutilității. Nu muncise o

¹ Muncise = A face sex; a întreține relații intime.

Respect pentru oameni și cărți

zi în viața lui, dar cumva reușise să se descurce și să producă. Combinație după combinație, bătaie după bătaie, își făcuse un renume întâi în cartier și apoi în oraș. Avea echipa lui de bodyguarzi și lua taxă de protecție de la mai multe cluburi unde își instalase oamenii la intrare. Ducea viața unui individ obscur, un lider al lumii interlope mici. O știa, și în mintea lui orgolioasă nu s-a mulțumit niciodată cu această titulatură și cu acest renume prost.

Se întoarse spre frumusețea de lângă el și, în loc să se lasă pradă pornirilor obișnuite, pentru prima dată, făcu un gest care chiar și pe el îl șocă. O sărută aproape părintește pe mica prințesă care-l satisfăcuse într-un mod de care avea să-și aducă aminte și-i spuse: „Tina! Hai, trezește-te! Îți chem un taxi. Te sun mai târziu. Mi-am adus aminte că am ceva de făcut.”

Fata, buimacă și neînțelegând intenția bărbatului ce i-ar putea fi părinte, se conformează mecanic și-și trage rochița minusculă peste trupul perfect.

Cu gustul femeii încă prezent și cu mirosul parfului impregnat în piele, Han puse mâna pe telefon. E șapte, dar nu contează. La capătul celălalt îi răspunde o voce găjâită:

– Ordin Comandante!

– Ia-i pe băieți și hai la Miranda!

Miranda e o cafenea de cartier unde obișnuia să-și facă veacul. Acolo avea să țină „ședința”. Se simțea confortabil și era singurul loc în care gaborii nu prea îndrăzneau să se afișeze.

– La zece să fiți toți în formație completă. Care nu vine, a belit-o cu mine!

– Am înțeles, Boss!

Dușul rece îi trezea în simțiri corpul dezmembrat de noaptea pierdută și de „efortul” de dimineață. Își repetă

strategia în cap și devaliză frigiderul. Trebuia să bage ceva în el, ca să reziste orelor ce vor urma. Avea nevoie să fie cerebral și mai știa o treabă: ca să-i convingă pe „fraierii” cu care urma să se întâlnească, avea să apeleze la toată priceperea și experiența acumulată în anii de stradă.

O șansă! Atât a cerut de la viață și n-avea de gând să o rateze. Acum era momentul lui de glorie. O simțea prin toți porii. Respira deja aerul tare al înălțimilor și se îmbrăcă, decis fiind să nu se lase amețit de viitorul succes.

Avea să rămână cerebral. Hotărât lucru! Nimeni și nimic nu avea să-i strămute planul conceput cu atâta migală.

Fraierii ăia sunt tovarășii lui, iar în general, îi vedea ca pe niște frați, dar azi, din păcate pentru ei, erau doar masă de manevră. Vor afla doar atât cât trebuie, ca să se dea la treabă. Frate, frate, da' brânza-i pe bani. Și până la urmă, cu cât știi mai puține, cu atât mai puțin au de sifonat, dacă se-ncurcă treaba.

El însuși era sifon la Secu și n-avea nicio îndoială că și alți băieți fuseseră recrutați de bună voie sau cu material compromițător, ca în cazul lui.

Își mușcă pumnul când se gândi cum îl forțaseră la colaborare, în urmă cu opt ani.

Capitolul 4

Cel mai „frumos” țigan din lume

În cealaltă parte a orașului, o arătare se pregătea temeinic pentru o nouă zi în libertate. Se liberase de aproape două luni și deja acumulasе datorii substanțiale la diverși cămătari și prieteni de fapte. Nu se stresa prea tare. Nesimțirea și lipsa cuvântului crescuseră în el odată cu vârsta și, la cei cincizeci de ani ai lui, minciuna era deja a doua natură.

Urâtenia se bărbieri și, privind în oglindă, își spuse ca pentru el: „Bine că nu-s și prost, că la cât de urât sunt, nici o găleată de mortar nu mă mai aranja”. Se obișnuise de mic să fie la cheremul miștocarilor de tot felul și îndurase de-a lungul existenței sale obscure suficiente jigniri încât să umple un dicționar. Părinții îl abandonaseră încă din primele luni de viață și casa de copii fusese pentru acest omuleț hidos o adevărată școală a vieții.

Din acest mediu infect plecase pe drumul pierzaniei și experimentase toate trăirile infractorilor de drept comun. Le încercase aproape pe toate, de la furturi mărunte până la tâlhării și contrabandă cu țigări. Toate îi aduseseră plusvaloare ca experiență și mijloace de subzistență, însă cea mai dragă i-a fost înșelăciunea. Se specializase în tot felul de escrocherii care mai de care mai ingenioase, unele inventate chiar de el, altele preluate din mediul rău famat în care activa ca membru permanent.

Ura pușcăria, dar ultimul contact cu aceasta îi deschisese ochii asupra unei noi perspective.

Se uita acum în oglinda jegoasă și mai-mai că-i venea să se upe de fericire, gândindu-se ce noroc dăduse peste el în ultima lună a celor doi ani de penitență pe care tocmai îi terminase de executat. Era pentru prima dată, în lunga lui relație cu celulele penitenciarelor, când nu regreta timpul petrecut singur între patru pereți. Ieșise mai deștept și mai inspirat, și de data asta avea un plan.

Viețașul¹ acela care i se destăinuise într-un moment de slăbiciune își lăsase amprenta puternic și invaziv asupra minții lui speculative. Se simțea inferior acestui om, dar, chiar și așa, era cu adevărat încântat de strategia pe care o obținuse cu prețul unor țigări de împrumut.

Bărbatul acela, pentru care viitorul era închis între bare pentru totdeauna, îi arătase o cale pe care era hotărât s-o apuce, fără să se mai uite înapoi.

De ce îi spusese tocmai lui acel criminal toată acea poveste rămânea pentru el un mister. Capățana lui hidoasă nu percepea cu exactitate ce-l mânase pe viețaș în demersul lui de a împărtăși o asemenea idee de „business” tocmai cu el.

Chiar și așa, era decis să nu dea prea mare importanță acestui gând. Resimțea totuși o frică teribilă când și-l imagina pe încarceratul acela. Simțea că are față de acesta o datorie pe care ar fi bine să și-o plătească atunci când va ajunge să culeagă roadele a ceea ce urma să dezvolte.

Avea un plan venit din întâmplare și, deși existau încă multe necunoscute, pipernicitul țigan se simțea mai determinat ca niciodată.

Mintea îi fugi repede spre nenorocitul de Han, care smulsese de la el mult prea ușor această poveste de succes de care și-ar fi dorit să beneficieze singur. Îi trebuiau

¹ Viețaș = Termen folosit limitat în mediul privat de libertate pentru: persoană condamnată la pedeapsa cu închisoarea pe viață.